

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola CCXCVIII. Ioannis Papae VIII. Ad Riccardem Avgvstam. Queritur nullam sibi contra Sarracenorum excursiones opem ferri. rogat vt ab imperatore celeriter postulet auxilium. legatum suum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

hoc debet & reddere, valde oportet, vt vos quod sanctæ Romanæ ecclesiæ sponte vouistis, sine tenus reddere studeatis: non ignorantes quod B. Petrus apostolus regni cælestis clauis a Domino Iesu Christo acceperit, & quibusque fidelibus aperiendi, aliis autem claudendi promeruerit potestatem. Hac igitur (sicut & nostri prædecessores) nos potestate, licet indigni vtentes, cogimur, si non emendaueritis quod gessistis, & ad præsens vos in hoc sæculo digne corripere, & vt in futuro, quantum in nobis est, maledictionibus repleamini, non præterire. Huius rei gratia, fili carissime, festinate corrigere quod inique gessistis: & omni occasione, omnique mora postposita nobis per vestrum legatum quidquid super hoc emendare vultis, mandate: quia nos, Deo iuuante, omnem voluntatem vestræ correctionis implebimus, & vos anima & corpore saluos existere cupientes causam secundum Deum ordinare studebimus.

EPISTOLA CCXCVIII.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD RICCARDEM AVGVSTAM.

Queritur nullam sibi contra Sarracenorum excursiones opem ferri. rogat vt ab imperatore celeriter postulet auxilium. legatum suum commendat. petit det operam, vt Angelberga ab exilio reuocetur, & Romam mittatur.

*Riccardi Augustæ, seu Liutuardo Vercellensi episcopo,
a paribus.*

TANTA cordis angustia, tantusque dolor & gemitus hinc & inde cum irriguis lacrymarum riuulis nostram atatem quatiunt, & conquassant, tantusque etiam luctus pro desolatione terræ istius, quam iam funditus a Christiani nominis inimicis, & Deo odibilibus Sarracenis deprædatam cernimus, nos afficit, & intima nostra dissoluit; vt & somnus ab oculis, & a gustu cibus effugiat. Etiam cum Ieremia decantare compellar: *Quis dabit capiti meo aquam? ^{Jer. 9.}
aut oculis meis fontem lacrymarum?* & reliqua. Siquidem expectauimus lucem, & ecce tenebras; quæsiuimus adiutorium, & muros vrbs egredi non audemus. Nam ante vestrum

Concil. Tom. 24.

Xx

Romam aduentum qualiscumque nobis erat tranquillitas: modo vero intolerabilis, & importabilis persecutionis exstat tempestas: quia neque spiritalis filius noster Augustus, neque alicuius alterius gentis homo nobis confert auxilium; & nisi diuinitas summa subueniat, aut in desperationem aliquam lapsi, (quia non solum duplum, sicut Dominus dicit, sed etiam triplum, & quadruplum exercitum contra vos venire conspiciamus) ea quæ pacis sunt, postulabimus. Aut certe non solum iugo illorum coacti subdemur, sed etiam ab eis capti impie iugulabimur. Quia, sicut scitis, sapissime reclamauimus, & neque ipse Augustus, ut prætulimus, qualemcumque defensionem nobis exhibuit, neque homines ciuitatum nostrarum, qui contra Deum, & contra omne priuilegium nostrum ab alienigenis, ac si nostri non fuerint, detinentur, ad seruitium sanctæ Romanæ ecclesiæ faciendum, sicut solitum erat, ab eorundem alienigenarum iugo subtraxit. His ergo, carissima filia, clamoribus, ac ululatibus nostris auditis, quia sapientibus loquimur, continuo propter Deum, & propter sanctos eius apostolos, iam dicto spiritali filio nostro Augusto flexo poplite suggere, ut omnibus omnino necessitatibus, aut omissis, aut certe suspensis, sanctæ matris suæ calamitati subueniat, & conculcationem imo perditionem illius aduertens, antequam pereamus, citissimum conferat adiutorium, aut congruum sine mora donet consilium: quia vita nostra nobis non prodest, & in extremo positi, etiam si non optaremus, iam mors se palam præbet videndam. Præfenti quoque Petro venerabili episcopo valde nobis credulo, & dilectissimo familiari nostro, summam benevolentiam quæsumus exhibe, & ei utpote a tanta sede directo, familiaritatis locum apud dominum Augustum congruentissimum tribue, atque ut nobismet ipsis illi credulitatem penitus adhibens, ea, quæ verbis retulerit, studio tuo operibus impleantur. Sed & hoc deprecamur, ut pro eo, quod apud Ticinum eodem episcopo ea, quæ nos illi commiseramus, ipsi Augusto necessaria exponente, animus illius contra hunc est turbatus, tua instantia quidquid illud fuerit omnino aboleatur. Et ad hunc eundem episcopum pie tractandum imperialis animus placabilis in cunctis reddatur: quoniam non hæc

contumaciter, aut contra Augustalem dignitatem protulerat; sed zelo Dei ductus ad nos inefficax redire nolebat. Postremo Christi cultrix, & Deo amabilis filia, moleste accipimus, cur multoties deprecantes spiritali filia nostra Angelbergæ, nullam per vos potuimus conferre medellam; ut dissoluto exilio ad sanctum Petrum apostolum eam reducere faceremus. Vnde etiam nunc summopere deprecamur, ut pro amore Dei, & nostro, sancta sedes apostolica de hoc honoretur. Et sicut iam dictus Augustus vobiscum pariter repromisit, a captiuitate, qua frustra tenetur, salua & incolumis reducatur. Quia postquam nobis, quibus fuerat commendata, & defensionis sancti Petri apostoli protectoris sui commissa, reddita fuerit, nullam de ea sinistram quis habere poterit, crede nobis, suspicionem.

EPISTOLA CCXCIX.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD ANSELMVM ARCHIEPISCOPVM
MEDIOLANENSEM.

Mediolanensis ecclesiæ priuilegia confirmat. hortatur ut in Romanam ecclesiam sit fidelis. narrat Sarracenorum & iniquorum Christianorum iniurias. rogat ut pro ecclesia ad Dominum preces effundat.

Anselmo archiepiscopo sanctæ Mediolanensis ecclesiæ.

PRIVILEGII sane auctoritati ecclesiæ vestræ, eo quo fraternitas tua poposcit modo, per necessario apostolica fulti moderatione, libenti annuimus animi caritate, simulque optantes ut semper ea, quæ ad animæ tuæ saluationem, tuique gregis custodiam sunt congrua, atque proficua, Spiritus sancti infusione postulare, quarere, atque operari... ne desinas. Ut ante tribunal æterni iudicis dignam (gratia suæ misericordiæ cooperante) ratiocinationem positurus, meritum perennis vitæ cum sanctis accipias. Inter hæc dilectionem tuæ fraternitatis hortamur, sanctæ matris vestræ Romanæ ecclesiæ, quæ pro vobis omnibus, vestraque salute utpote caput pro suis membris laborare non cessat, toto annixu mentis, omnique deuotione fideles existere omnimodis satagatis: quoniam in eius exaltatio-

Concil. Tom. 24.

X x ij